

Szabó Attila

VOLT EGYSZER EGY FIATAL

[FELNŐTT MESE]

2018-06-27 | FELNŐTT MESE, NOVELLA

Volt egyszer egy fiatal. Nézte a tükört, mit is nézett volna. Nézte benne a ránctalant, az izmosat, nézte a libegést, várta, ami még előtte van. Nem nagyon nézte még válla felett a visszat, ami már mögé került, minek is nézte volna, ha nézte mégis, hát nem akarta nézni. Magát nézte, hogy néz ki. Mert éppen kinézett. Kinézett a tükrön át, mintegy mandinerből a passzpartú oválján, úgy tévedt el a tekintete, és követte, mert meglátta azt a nem olyan fiataalt, köszönt is neki, tisztességből, bár érezte, ha nem köszön, az néha több a túlzó tiszteletadásnál. Nézte benne a vártat, de nem látta azt, amit várt. Más látott, és ez kicsit össze is zavarta. Annak pedig, akit nézett, csak mosolygott a titok a szája szélén, hogy na mi van, ez van, ez lesz. Mosolygott, de az a mosoly mintha csak odatévedt volna a szája szélére a többi ránc közé. Ez lesz, láthatod. Állt kicsit még, nézett vissza a válla felett, majd ment tovább. Vissza sem köszönt, hisz már tudta jól, ha nem köszön, az néha több a túlzó tiszteletadásnál. Otthon meg az a már nem olyan fiatal nézte a tükört, mit is nézett volna. Nézte benne a visszat, a volt libegést, a volt ránctalant, a volt izmosat. Nézte válla mögött annak a fiatalnak a tekintetét. Nézték egymás szája szélén a titkot, hogy na mi van, ez lesz. Ez lett, mi lenne más. Ne mondd, hogy csodálkozol.

MOLDOVÁN MÁRIA illusztrációja